

[Thoft]

medlemmer. Jeg synes, der bør være lige ret, og for de offentligt ansatte, medlemmer af Kommunernes Landsforening, byrådsmedlemmer, og hvad vi ellers kan tænke os, som også rejser på frikort, mener jeg naturligvis også at reglerne bør ændres. Det bør være en grundlæggende del af dansk skattelovgivning, at udgifter, man ikke har haft, kan man heller ikke trække fra.

Jeg beklager, at meget tyder på, at det ikke er det, der bliver tilfældet, men at vi blot får en særegel for Folketingets medlemmer, og en sådan mener jeg skatteministeren burde have lavet, dengang han i sin tid svarede mig på mit spørgsmål. Han burde have forklaret, at Folketingets omkostningsvederlag naturligvis må anses at dække de med arbejdet forbundne udgifter, herunder også transport til og fra arbejde, og det er jo også det, der bliver resultatet af dette lovforslag.

Men jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet og specielt hr. Stavad, som lagde vægt på, at det var vigtigt, at man ikke kunne trække udgifter fra, man ikke havde haft: er det ikke lige netop det, SFs ændringsforslag går ud på, at man ikke skal trække udgifter fra, man ikke har haft? Det går ganske vist også på andre end folketingsmedlemmer, men jeg er ikke specielt tilhænger af, at folketingsmedlemmer og – her henviser jeg til Fremskridtspartiets ændringsforslag – andre folkevalgte behandles negativt i skattelovgivningen. Jeg synes, de skal behandles præcis som alle andre, hverken bedre eller dårligere, men resultatet bliver både af det ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, og det ændringsforslag, som Fremskridtspartiet har stillet, at folkevalgte bliver behandlet anderledes. Det er jeg ikke tilhænger af.

Udvalgsbehandlingen har i øvrigt vist en række pudseløjerligheder vedrørende de frynser, som f.eks. borgmestre og ministre har haft, og som jeg håber at skatteministeren vil tage op og sørge for at harmonisere.

Med hensyn til den radikale Storm P-model har jeg omtrent de samme kritikpunkter som hr. Stavad. Den gennemfører en ulige behandling af medlemmer, der har indleveret deres selvangivelse, og medlemmer, der ikke har indleveret deres selvangivelse. Den gennemfører en ulige behandling af medlemmer, der har benyttet sig af fradraget, og af medlemmer, der ikke har benyttet sig af fradraget, og det er en ulige behandling, som knæ-

sætter principper i dansk skattelovgivning, som må være ganske fremmede for Det Radikale Venstre. f.eks. at man ikke kan regne med, at regler, der gælder, skal gælde for alle, men kun for dem, der har benyttet sig af dem. Det er et yderst særpræget princip. At regler kan ændres med tilbagevirkende kraft for nogle, men ikke for andre er et andet yderst særpræget princip.

Ved at vedtage SFs ændringsforslag, som i denne sammenhæng i hvert fald er helt identisk med det socialdemokratiske ændringsforslag, skaber man i det mindste for den gruppe, der er tale om i lovforslaget, Folketingets medlemmer, lighed for loven. Det Radikale ændringsforslag knæsætter et ulighedsprincip.

Jeg vil godt til sidst sige, at jeg mener, at den debat, vi har haft omkring dette tossedede forslag, viser, at der er behov for, at nogle – jeg har ikke kunnet finde ud af hvem, for skatteministeren siger, det ikke er hans bord, og jeg har forstået, at Folketingets præsidium også siger, at det ikke er præsidiets bord – går sammen og forklarer os 179 menige folketingsmedlemmer lige præcis, hvad det er, vores skattefrie omkostningstillæg må formodes at dække. Det er min opfattelse, at det selvfølgelig må formodes at dække samtlige med arbejdet som folketingsmedlem forbundne udgifter, hverken mere eller mindre, men jeg synes, der er behov for at få det præciseret, og hvis det havde været præciseret, havde vi ikke haft behov for at diskutere dette fjollede forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som jeg har haft lejlighed til at sige tidligere, er det et lovforslag, der er fremsat, fordi vi ikke har haft tid til at gennemarbejde den oprindelige lov tilstrækkelig grundigt og komme helt ned i selv de mindste detaljer.

Så er der desuden fremført – og jeg synes delvis med rette – den påstand, at det er en særlovgivning af negativ art for folketingsmedlemmer, og det må man jo nok indrømme at det er, men til gengæld er der også det at anføre over for en sådan negativ særbehandling af folketingsmedlemmer, at er der nogle, der skal være omhyggelige med de regler, de fastsætter for sig selv, er det netop Folketinget, og derfor ser jeg ingen grund til, at man ikke skulle gøre det i dette tilfælde.